712/04

Den 24. november 2004 blev i sag nr. 63.759:

xxxx xxxxxx xxxxx
xxxxxxx xxxx xxx xxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar for et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet har i skrivelse af 6/5 2004 til nævnet redegjort for sagen således:

”Sagen er opstået i forbindelse med, at klager har påkørt modpartens bil, der holdt parkeret.

Klager har afvist at have forvoldt skaden på modpartens bil.

Modparten har imidlertid indsendt en kopi af den seddel, vidnet havde sat på frontruden af modpartens bil, da hun kom ud til bilen.

Vidnet på sedlen har skrevet, at klagers bil påkørte vidnets egen og modpartens bil, og vi har derfor jf. Færdselsloven § 108 stk. 1 anerkendt erstatningspligten og afregnet kr. 3.654,61 for skaden på modpartens bil.

Klager har tegnet en ansvars- og kaskoforsikring uden bonustab og med en selvrisiko som på skadetidspunktet udgjorde kr. 2.984,00.”

Vidnet har over for selskabet forklaret følgende:

”Der var en del trængsel på p-pladsen og jeg holdt derfor i kø for at komme videre rundt på pladsen. Pludselig sætter bilen foran mig i bakgear og begynder at bakke. Jeg skynder mig at dytte. Og selvom jeg holder hornet i bund, reagerer bilen foran ikke - og rammer mig derfor. Jeg stiger ud og går hen og åbner bilistens dør. Indenfor sidder en totalt desorienteret gammel mand, der ingen anelse har om det skete. Da der ikke er sket skade på min bil sætter jeg mig tilbage i min bil. Herefter kører skadevolderen ca. 10 m frem og begynder at dreje ind på en ledig p-plads/bås. Enhver kan se, at det ikke vil kunne lade sig gøre, da han ikke laver et ordentligt sving for at komme ind i båsen og jeg sidder og tænker ’Nu må han da snart opdage at han ikke kan få bilen ind uden at ramme den bil, der holder th. for den [ulæseligt] bås.’

Da jeg jo vidste at han ikke kan høre når man dytter, kunne jeg jo ikke ’gribe’ ind. Og da han rammer den (nu) skadede bil, reagerer han overhovedet ikke, men fortsætter blot med at mase sig ind alt imens siden af skadevolders bil kurrer hen over skadelidte bils baghjørne.

Jeg går hen til nærmeste vidne (ud over mig) og spørger om han vil bevidne det skete da han også så med al tydelighed hvad der foregik – dette siger han ok til og jeg noterer ham ned til oplysning for skadelidte. Skadevolderen ignorerer total min henvendelse på ny, alt imens han får indfanget sin hund, der ellers løb ud af bilen. Han ikke så meget som sætter en seddel på skadelidtes bil, selvom jeg udpegede skaden for ham. Da jeg er på vej hen for at sætte min seddel i vinduet på skadelidte, kommer den gamle mand ud med en avis under armen og sætter sig ind i bilen og forlader stedet.”

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og henviser bl.a. til, at han ikke har registreret nogen af de to påståede påkørsler. Endvidere bemærker han, at hans bil ingen skader har, og at hans tilbud om at lade bilen fremvise er blevet ignoreret.

I skrivelse af 29/6 2004 til nævnet har selskabet bl.a. oplyst, at vidnet samme dag telefonisk har oplyst, at føreren af klagers bil var en mand på ca. 80 år, hvilket svarer til klagerens alder, da han er født i 1920.

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen, herunder de implicerede parters skadeanmeldelser samt oplysningerne fra vidnet, og finder på grundlag af det oplyste ikke at kunne kritisere selskabets afgørelse, der findes at være i overensstemmelse med retspraksis i den konkrete situation.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson